ఎర్రసీత
గొల్లపూడి మారుతీరావు

(పదిహేనేళ్ళ క్రిందట పాఠకుల్ని ఉర్రూతలూగించిన నవల)

(గత సంచిక తరువాయి)

23

అరటిపళ్ళ గెల మీద చెయ్యి వెయ్యనిదే ఎవరూ *అరటిపండుని బేరం చెయ్యరు. అది సహజం. గడుసయిన కొనుగోలుదారుడు, తలవంచే వ్యాపారి ఉంటే ఓ అరటి పండుని ఫలహారం చేసి కానీ బేరాన్ని కుదుర్చుకోడు. ఫలహారంతో సరిపెట్టుకునే వారూ ఉంటారు.*

బబిత ఈ మధ్యకాలంలో మద్రాసు చేరిన అరటి పళ్ళగెల. మద్రాసు గురించి కానీ, సినీ రంగం గురించి కానీ ఏ మాత్రం తెలీని వ్యక్తి. ఏమాత్రం తెలీని వ్యక్తుల్ని ఏ దశలో, ఏ స్థాయిలో బేరాలకు పెట్టాలో తెలిసిన మధ్యవర్తులు కోకొల్లలు. సెంట్రల్‌లో దిగిన ప్రతి అమ్మాయికీ తారాపథంలో నిలిచిన తారలే కనిపిస్తుంటారు. ఖరీదైన కార్లూ, చలవ గదులు, వెనకే నడిచే తెలుగురాని అసిస్టెంటు అమ్మాయిలూ, మధ్య మధ్య అక్కరలేకపోయినా పళ్ళరసం ఇచ్చే జరీ లంగా కుట్టుకున్న పిటపిటలాడే కుర్రపిల్లలూ, పేజీ తిప్పినా కొరకబడని రాబర్ట్ లూడ్లమ్, అయాన్ రాండ్ నవలలూ, చెమటలు పోయకపోయినా మరనొక్కితే చర్రుమని తిరిగే ఫాన్‌లూ, వచ్చీరాని తమిళభాషలో తిట్లూ ఇవన్నీ కళ్ళలో మెదులుతూ ఉంటాయి.

చాలా తేలికగా, చాలా సరదా అయిన భాషలో తెరమీద హీరోయిన్ అయే లక్షణాలు ఎంత దగ్గర్లో ఉన్నాయో కళ్ళకు కట్టినట్టు చెప్పే కంపుకొట్టే చొక్కాలతో మధ్యవర్తులూ సిద్ధంగా ఉంటారు. కొందరు మధ్యవర్తులు పరమ నిష్ఠాగరిష్ఠులైన అయ్యప్ప భక్తులయి ఉంటారు. వారు ఒకపూటే భోంచేస్తూంటారు. నలభయ్యో రోజు ముగియగానే విస్కీకోసం ఆవురావురుమని ఎదురుచూస్తూంటారు. వారు సినీతారలకి సర్వాన్నీ దక్కేటట్టు చెయ్యగల ప్రశాంతమైన చిరునవ్వుని చంద్రస్వామిలాగా ఇస్తారు. మద్రాసు జీవితంలో ఓ సుఖం ఉంది. కళ్ళముందు స్వర్గం కనిపిస్తోన్నా ఏ ఒక్కరోజూ బోరు కొట్టకుండా చాలా సుఖంగా చాలా ఉషారుగా, ఒక్కొక్కప్పుడు మత్తుగా - కానీ ఎప్పుడూ ఆశాజనకంగా సాగిపోతుంటుంది. ఇప్పుడూ కలిసినాయన ఆరేళ్ళ కిందట ఫలానా అమ్మాయిని వెంకటగిరి నుంచి తీసుకుకొచ్చి పరిచయం చేశాడు. ఫలానా అమ్మాయి ఆకాశంలో ఉంటుంది. ఇతను నారాయణస్వామి కేఫ్‌లో ఓ పూట ఇడ్లీలు తింటూనే ఉంటాడు.

సినిమాల్లో చేరాలనుకునే అమ్మాయిలకి రాత్రులు విశాలంగా, కొత్తగా, కొండొకచో గొప్పగా ఉంటుంటాయి. పగళ్ళు ఎప్పుడూ చీకటి కోసమే ఎదురుచూస్తుంటాయి.

మద్రాసులో భవిష్యత్తును వెదుక్కునే అందమైన ఆడపిల్ల వేసే ప్రతి అడుగు 'ఆశ' అనే అద్భుతమైన మెట్టుమీద పడుతూంటుంది. ఆ మెట్లు తరగవు. అందం తరుగుతూంటుంది.

సైరంధ్రికి తెలీదు. బబితకి అసలు తెలీదు. అమెరికాలో బాగా డబ్బుంది. అక్కడికి వెళితే బాగా డబ్బు సంపాదించుకోవచ్చు.. అన్న మన ఇండియన్స్ ఆలోచనే బబితది.

కొండలరావుది ఈ ప్రపంచం కానేకాదు. అయినా సీత కోరగా బబితతో ఓ సినిమా కంపెనీకి వెళ్ళడానికి సిద్ధపడ్డాడు. ఏ సినిమా కంపెనీ?.. తను మిల్లుకి వెళుతున్నప్పుడు.. దారిలో చాలా కార్లు ఆగివుండే ఓ సినిమా కంపెనీ బోర్డు చూశాడు. శరవణ భవ ఫిలింస్, కంపెనీ ముందు ఇద్దరూ ఆటోలో దిగారు.

కంపెనీ ప్రొప్రయిటరు, ప్రొడ్యూసరు పంచాపకేశ. కోయంబత్తూరు మనిషి. నటీమణులని చూస్తే ఎలాంటి వాడికయినా మాట్లాడే ఉత్సాహం వస్తుంది. బబిత తెలుగు నటి అని గ్రహించగానే, పంచాపకేశన్ కోయంబత్తూరు తెలుగులో "శీను కొత్తగా కవిత్వం రాస్తున్న రోజుల్లో.. ఔను మీకు శీను అంటే తెలియదు. శ్రీశ్రీ అప్పట్లో నేను శీను అని పిలిచేవాణ్ణి. తర్వాత కూడా ఆ ఆత్మీయతని అలాగే ఉంచమని శాసించాడు. ఇలాగ ఇష్టంలేని పనులన్నీ ఇష్టులతో చేయించేవాడు. 'మహాప్రస్థానం'తో ఆంధ్రాకాశం ఎరుపెక్కింది. సాటి కవులకి కన్నెర అయింది. అనుకోకుండా చిన్న స్టేషన్లో మెయిలు ఆగింది. పైజమా, బనీనుతో శ్రీ శ్రీ ఫ్లాట్ ఫారం మీద పిడికిలి బిగించి సిగరెట్ కాలుస్తూ.. నమ్మలేకపోయాను. నమస్కారం, శ్రీశ్రీగారూ!' అన్నాను. నన్ను గుర్తించారు. కోపంగా చూసి రైలు ఎక్కారు. నా దురదృష్టం రైలు బయలుదేరి అరనిమిషంలో సగం అందేసుకుంది. ఎలక్ట్రిక్ ఇంజన్లు కదా! శ్రీశ్రీ కాదు.. గుమ్మంలో నిలబడి, 'మీరు పొయిట్రీవేపు రాపోవడం వల్లే శ్రీ శ్రీ మిగిలేడు. నమస్కారం! అని బిగ్గరగా అరిచాడు. శ్రీ శ్రీ మహాకవి మాత్రమే కాదు. మహామనీషి" శ్రీశ్రీగారు ఉన్న రోజుల్లో మెయిల్ లైను ఎలక్ట్రిఫికేషన్ అయిందో లేదో తెలుసుకుంటే సేఫ్టీ అండ్ డిగ్నిటీ.

"ఓసారి వేదం వారి వద్ద అతి ప్రాచీన చంపూకావ్యం ఉంటే మరీ పెద్దది కాదు కానీ అంతా కలిపి మూడు వందల పద్యాలు చదివి ఇస్తానని తీసుకున్నా. జార్జి టౌన్ నుంచి త్యాగరాయనగర్ వచ్చేలోగా ట్రాంబండిలో మొత్తం చదివేశా. ఇంటికి వచ్చి చూద్దును కదా పుస్తకం చేతిలో లేదు. వేదం వారితో చీవాట్లు తప్పవనుకున్నా. ఇహ మరి ఏం చేస్తాను. ఓ బౌండు బుక్కు తీసుకుని చచ్చినట్టు మొత్తం తు.చ. తప్పకుండా నా దస్తూరిలో రాసేశా. భయం భయంగా ఆ బైండుతో ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళా. లిఖిత ప్రతి చూసి, 'భేష్!' ఆ గ్రంథం శిథిలావస్థలో ఉంది. ఏమి చెయ్యడమా అనుకుంటున్నా. నీ వల్ల మంచి సాయం జరిగిందోయ్!' అని ఆశీర్వదించారు. తిట్లు తప్పినందుకు హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాను. ఎందుకు చెప్పొచ్చానటే వేదం వారికి పుస్తకాలంటే ప్రాణం.

మీరేదేనా ఫీచర్ వారం వారం రాయాలని నన్ను అడిగినప్పుడు నిర్ఘాంతపోయాను.

'తెలుగు పాఠకులు సామాన్యులు కాదు. మంచి అభిరుచి గలవారు. గొప్ప సంస్కారం ఉన్నవారు. నాకున్న అల్పజ్ఞానంతో నేనేమి రాయగలను?" అని తప్పించుకో ప్రయత్నించాను.

'మీరు రాసి తీరాల్సిందే!' అన్నారు ఎడిటర్ గారు. వజ్రాల వేటలో ఆయన నిధి. చివరగా ఒక్క ముక్క. తెలుగు పాఠకుల టేస్టు గొప్పది. "

తెలుగులో మాట్లాడటం మొదలెట్టాడు. బబిత బరంపురం తెలుగు మొదలెట్టింది. ప్రస్తుతం శరవణన్ కొత్త సినిమాకు పథకాలు వేస్తోంది. పంచాపకేశన్ అత్తగారు ఎంత లేదన్నా మరో నాలుగైదు వారాల్లో చచ్చిపోతుంది. అప్పటికి మనకి ఇరవై మూడు లక్షల ఆస్తి కలుస్తుంది. మొదటి చిత్రంగా బేతాళకథలు తీయాలని ఆయన కోరిక. బబితని చూసినప్పట్నించే బేతాళ కథల్ని మూడు భాషల్లో తీయాలనే ఆలోచనలోకి వచ్చాడు. ఆ సినిమాలో బేతాళుడు వేషం వేయించి సినీరంగ ప్రవేశం చెయ్యాలని తండ్రి కోరిక. ఈలోగా కోయంబత్తూరు జవుళి మిల్లుల టోకు దూది అమ్మే వ్యాపారం చేస్తున్నాడు. నిజానికి శరవణన్ ఫిలింస్ ఆఫీసు నిండా పత్తిబస్తాలు ఎక్కువగా ఉన్నాయి.

దూది వ్యాపారానికి, సినిమా వ్యాపారానికి ఉమ్మడిగా కుదిరిన కుర్రాడు నరిసప్పుడు చాకులాగా కుదురుచుట్టూ దారం లాగా తిరుగుతున్నాడు. నరిసప్పుడు ఊరు బొబ్బిలి. వాడు పుట్టినప్పట్నుంచీ సినీనటుడు కావాలని కలలు గని, ఆరో క్లాసులోనే చదువు ఆగిపోగా, లోకల్‌గా థియేటర్లలో సినీమా పబ్లిసిటీ రిక్షాల్లో అనౌన్స్ మెంట్ చేసి చేసి, పప్పుచారూ, కోడివేపుడు చెయ్యడం ప్రాక్టీసు చేసి, రెండు వందల రూపాయలు పెట్టుబడితో మద్రాసు పారిపోయి వచ్చాడు. నరిసప్పడులో ఏ కోశానా సినీనటుడయ్యే లక్షణాలు లేవు. ఆ విషయం తేల్చుకోడానికి రెండువందల రూపాయలు ఖర్చయ్యే టైం మాత్రం పట్టింది. ఆ రోజుల్లోనే కోయంబత్తూరు నుంచి వచ్చినప్పుడల్లా వంటపనీ, ఆఫీసుపనీ చూసిపెట్టే నౌఖరు కోసం పంచాపకేశన్ వెదుకుతున్నాడు. నరిసప్పుడు దొరికాడు.

ఇప్పుడు బబితని చూడగానే బబిత గొంతులో ఒరియా యాసని గుర్తుపట్టి వాడికి వచ్చిన ఎంగిలి ఒరియాలో పలకరించాడు. పారిస్‌లో పరిగి పాలెం రైతులు కలుసుకున్నట్టు బబిత, నరిసప్పడు ఆగి ఆగి ఒరియాలో మాట్లాడుకున్నారు.

పంచాపకేశన్‌కి రమ్ మీద ఉన్న మోజు ఆడపిల్లల మీదంతగా లేదు. అందుకని "మళ్ళీ కబురు పెడతాను" (ఇదీ ప్రపంచంలో ప్రతీ చోటా వినిపించే తేటగీతి మకుటంవంటి నినాదం) అని లేచాడు. కొండలరావుకి ఈ వాతావరణం, ఈ ప్రసంగం ఏమీ ఎక్కడం లేదు.

నిర్మాత పెళ్ళాంతో ఫోన్‌లో మాట్లాడటానికి లోపలికి వెళ్ళగానే స్వీట్లు గ్లాసులో రెండు కప్పుల కాఫీ అందించాడు నరిసప్పడు. నరిసప్పడికి కొండలరావు బొత్తిగా అనుభవంలేని బ్రోకరులాగా కనిపించాడు.

"ఏమయ్యా! నీకేమయినా బుద్దుందా? ఈ తొట్టికంపెనీ కెందుకు తీసుకొచ్చావు పార్టీని?" అని కొండలరావుని మందలించాడు.

కొండలరావు తెల్లబోయాడు. సినీమా కంపెనీల్లో నిర్మాతలు నేలబారుగా మాట్లాడతారనీ - ప్యూన్లూ, మేనేజర్లూ, నిర్మాతల్లాగా మాట్లాడతారనీ ఆయనకి తెలీదు.

"నేను ఇప్పట్లో సినీమా తియ్యనయ్యా! ఆరునెలలదాకా నాకు డేట్లు అవసరం లేదు" అని సినీమా కంపెనీలో అనేవాడు ప్రొడక్షన్ మేనేజరే అయి ఉంటాడు.

ఏమయినా శరవణ ఫిలింస్‌కి వెళ్ళడం వల్ల బబితకి ఓ మేలు జరిగింది. నరిసప్పడు తైనాతీగా ఆమె వ్యవహారాలు చూసుకునే పనిలో పడ్డాడు. నరిసప్పడు అనుభవంలో చాలా మంది చేత పప్పుచారు తాగించాడు. చాలామందికి కోడిమాంసం వండిపెట్టాడు. కోడిమాంసం తినేముందు చాలామంది నిర్మాతలు ఏం సేవిస్తారో తెలుసు. కోడిమాంసం తిన్నాక చాలామంది అలవాట్లేమిటో కూడా వాడికి తెలుసు. నరిసప్పడుకి తాగినిద్రపోయే సినీ ప్రపంచం పరుపుల్లో ఏ పొరల్లో ఏ నోట్లుంటాయో కూడా తెలుసు. ఏ నోట్లు ఎలా ఖర్చవుతాయో తెలుసు.

నరిసప్పడు బబిత వ్యవహారాలు చూసుకోవడం ప్రారంభించినప్పట్నుంచీ ఆమె జీవితంలో చెప్పలేని మార్పు వచ్చింది. ఇక ఏ సినీ కంపెనీకి తిరగాల్సిన అవసరం లేకుండా పోయింది. నరిసప్పడు లాగూ వదిలేసి జీన్స్‌లోకి బదిలీ అయిపోయాడు. బీడీ వదిలేసి విల్సు సిగరెట్లు రుచి మరిగాడు. నరిసప్పడులో ఒక గొప్పతనం ఉంది. బబిత కలలో కూడా సినీమా వేషాలకి పనికిరాదని బబితకంటే ముందు గ్రహించాడు. జీవితంలో రెండు రకాల విజయాలున్నాయి. తమ సామర్థ్యం తెలిసి, ఆ సమర్థత మేరకు అవసరాల్ని కుదించుకునేవారు. బబిత అసమర్థతని త్వరగా గుర్తించిన ఘనత నరిసప్పడిది.

అయితే బబిత కంటున్న సాధ్యం కాని కల, సాధ్యం కాదని తెలియడానికి కొంతకాలం పట్టింది. ఈలోగా చాలా రాత్రులు ఆమె చెవిలో చాలామంది కొత్త హీరోలూ, పంచరంగుల కలలు విరబూశారు. చాలా రాత్రులు సినీమాలు మారేవి. కలలు మారేవి, కానీ కథల ఇతివృత్తాలు ఒకటే! చెవి ఒకటే! కలలు సృష్టించే వ్యక్తుల అలవాట్లు ఒకటే! అవసరాలూ ఒకటే! బబిత మనస్సులో ఆశ చాలా గొప్పది.

దానికి తన శరీరం చాలా చిన్న ధరగా భావించింది. అయితే ఆ కల పండిననాడు ఈ శరీరం ఎన్ని రకాల సుఖాలు పంచుకోబోతుందో, ఆమె మనస్సులో ప్రత్యేకమైన అరలో ప్రత్యేకమైన ఆలోచనలున్నాయి. ఆ అరని ప్రతిరాత్రీ ప్రతి వ్యక్తీ అలంకరించడం మాత్రమే జరిగింది.

మద్రాసులో కల చెరిగిపోవడానికి ఎక్కువ కాలం అక్కరలేదు. చెరిగిపోయిందని తెలియడానికి ఎక్కువ కాలం కావాలి. తెలిసిన జీవితంతో రాజీపడటానికి ఇంకా ఎక్కువ కాలం కావాలి.

ఒకానొక రోజు రాత్రి ఒకానొక హోటల్ రూములో సినీమాలకి సంబంధం లేని, శరీరంతో మాత్రమే సంబంధమున్న శ్రీ లంక తమిళుడు అర్ధరాత్రి తను తాగి, తాగనందుకు బబితని కొట్టి, ఏడుస్తున్న బబితని చూసి ముచ్చటపడి, ఆనందించి, ఆమె తొడల్ని సిగరెట్టు పీకతో కాల్చి.. ఆనందాన్ని మరింత పెంచుకున్నప్పుడు.. ఆ గదిలోంచి బయటిపడిన బబిత.. తెల్లవారు ఝామున మొదటిసారి కాలిచెప్పుతో నరిసప్పడుని హోటల్ మెట్లమీద పడేసి చావగొట్టింది.

ఆమె కలలో అది మొదటి అపశృతి. ఇంతకూ సైరంధ్రి ఏం చేస్తోంది? తనకు తెలీని సినీమా ప్రపంచంలో ప్రతీ రాత్రీ కరెన్సీ నోట్ల కట్టలతో ఇంటికి తిరిగొచ్చే ఆడపిల్ల ప్రయోజకురాలవుతోందని భావిస్తోంది. కొండలరావు ఏం చేస్తున్నాడు? బబితతో సినిమా కంపెనీలు తిరిగే ఇబ్బంది తప్పినందుకు ఆనందిస్తూ నైట్ డ్యూటీలు చేస్తున్నాడు. సీత ఏం చేస్తోంది? ఆ ఇంట్లో ఉండే పీడకలని మరింతగా మరికొంతకాలం పెంచిన బబిత మీద కోపాన్ని పెంచుకుంటోంది. సైరంధ్రీ, ఆ అమ్మాయీ వెళ్ళిపోయే రోజుకోసం ఆతృతగా ఎదురుచూస్తోంది. ఆ ఇంట్లో ఎవరికీ మద్రాసు సినీమా వాతావరణం గురించి తెలీదు. విచిత్రంగా బబితకే తెలీదు. ***అజ్ఞానం ఒక్కొక్కప్పుడు విచిత్రమైన ఆత్మశాంతిని కలిగిస్తుంది.***

నరిసప్పడు బబిత కొట్టినందుకు బాధపడలేదు. పైగా ఆనందించాడు. బబిత కాలిచెప్పు తగిలి పగిలిన దవడని శ్రీలంక తమిళుడికి చూపించి అంత రిస్కు తీసుకున్నందుకు మరో రెండు వందలు నష్టపరిహారం పుచ్చుకున్నాడు. కలియబడి అతని సీసాలోంచే ఒక క్వార్టరు విస్కీ తాగాడు. ఖరీదైన సినీతారల్ని, ముఖ్యంగా పాపులారిటీ ఉన్న నటీమణుల్ని (బబిత మాటే నరిసప్పడు చెప్పేది) ఎలా మచ్చిక చేసుకోవాలో ఆ 'పాసింజరు'కి వివరిస్తూ మరో రెండువందలు సంపాదించాడు. తను ఏభై లక్షలతో సినీమా తియ్యడానికి మద్రాసు ఎలా వచ్చిందీ, తన తండ్రి ఇంఫాల్ టీ ఎస్టేట్లలో లక్షలు ఎలా సంపాదించిందీ వివరంగా శ్రీలంక తమిళుడికి చెప్పాడు. మద్రాసులో బతికి చెడిన ప్రతీవాడికీ ఒక కథ ఉంటుంది. బతక నేర్చిన వాడికి తను తీయని సినీమాకి తనదయిన కథ ఒకటుంటుంది. ఇది రివాజు.

తరువాత వారం రోజులు బబిత ఇంట్లోంచి బయటకి వెళ్ళలేదు. సినీమా ఛాన్సులు తగ్గిపోతున్నాయని సైరంధ్రి బాధపడింది. ఊరికి వెళ్ళే రోజులు దగ్గిర పడుతున్నాయనుకుని సీత ఆనందించింది.

బబిత వచ్చినప్పటినుంచీ ఆ ఇంటినీ, ఇంట్లో మనుషుల్నీ పట్టించుకోలేదు. నిజానికి పటించుకునే వ్యవధి ఆమెకి దొరకలేదు. ఇప్పుడు.. ఆ ఇంట్లోనే మరొకరు అద్దెకి ఉంటున్నారని గ్రహించింది. శరీరం బలిసిన, అంత అందంగా లేని రేణూకి అందమైన భర్త ఉన్నాడని గ్రహించింది. అంతకు మించి అతను దాదాపు రోజూ తాగి వస్తాడని గ్రహించింది. ఆమె సినీ అనుభవంలో తాగి, ఇంటికి ఆలస్యంగా వచ్చే మగాడు, సాధారణంగా సినీమా మనిషై ఉంటాడని ఆమె భావించింది. బబిత చూసిన చిన్న నుయ్యిలో అనుభవాన్ని పంచడానికి వేరే కప్పలు కూడా లేవు.

ఇప్పుడు బబిత సినిమాల్లో అవకాశం సంపాదించుకోవడానికి కొత్త రూటుని ఆశ్రయించాలనుకుంది. ఆ రూటు పేరు మాల్యాద్రి.

మాల్యాద్రి ఒకటి రెండు సార్లు బబితని చూశాడు. చూడగానే రాష్ట్రేతర సంప్రదాయం కనిపించే సైరంధ్రినీ చూశాడు. సీత బంధువులు వచ్చారని రేణూ చెప్పింది. అంతకు మించి ఏ వివరాలూ మాల్యాద్రికి తెలీవు.

ఆ రాత్రి సంఘటన తరువాత సీత ఈ ఇంట్లో ఉండదనీ, తప్పనిసరిగా కొండలరావు చేత ఇల్లు ఖాళీ చేయిస్తుందని అతని నమ్మకం. ఏ రోజు ఇంటికి వచ్చినా ఖాళీ అయిన ఆ పోర్షను గురించి భార్య చెపుతుందనుకుంటూ ఉండేవాడు. నిజానికి ఇంత ఇల్లు తన స్తోమతుకు కూడా ఎక్కువ. వాళ్ళు ఖాళీ చేస్తూనే ఆలశ్యం లేకుండా తనూ ఖాళీ చెయ్యాలి.

కానీ ఎందుకని ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యడం లేదు? మగబుద్ది చాలా భయంకరమైంది. రాత్రి సంఘటన తరువాత కూడా ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యకుండా ఇక్కడే అనుక్షణం తను కలిసే స్థితిలోనే సీత ఉండటం... ఉండటానికి ఇష్టపడటం.. అతని మనస్సులో కొత్త ఆలోచనలకి ఆస్కారం కల్పించింది.

మాల్యాద్రి అనారోగ్యంగా ఆలోచించే మనిషి కాదు. ఏవి అనారోగ్యకరమైన ఆలోచనలు! నందిత మీద సుధాకర్వా? బబిత మీద మొదటి పోలీసువా? బబితని వ్యభిచారం వేపు నడిపే నరిసప్పడివా? రాత్రి పడకగదిలో ఒంటి మీద బట్టలూడదీసినప్పుడల్లా తన ఆలోచనలు సీతమీద కేంద్రీకరించేటట్టు చేసిన రేణూవా?

నీతి.. ఆహారంలాగే.. అలవాట్లలాగే కాలాన్ని బట్టీ.. అవసరాన్ని బట్టీ.. పరిస్థితుల్ని బట్టీ, ఆలోచలని బట్టీ.. ఇలా ఎన్నయినా చేర్చవచ్చా? మత్స్యకన్యని చూసి మనస్సు చెదిరిన శంతనుని దగ్గర్నుంచి, మేనకని చూసి కన్ను చెదిరిన విశ్వామిత్రుడి వరకు.. మాల్యాద్రినీ. శ్రీలంక తమిళుడినీ మరిచిపోతే ఇంక నీతికి బలమేముంది?

ఆలోచనలు పాకుడు రాళ్ళుగా మాల్యాద్రి మనస్సుని కిందకి లాగుతూండగా మరో విచిత్రమైన సంఘటన అనూహ్యంగా జరిగిపోయింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments